

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA STUDII ȘI DOCUMENTARE LEGISLATIVĂ

**DESCENTRALIZAREA
INFRASTRUCTURII SPORTIVE ÎN
UNELE STATE MEMBRE ALE UNIUNII
EUROPENE**

studiu documentar

Iulie 2021

Lucrările elaborate în cadrul Direcției studii și documentare legislativă au caracter documentar și nu reprezintă punctul de vedere al Camerei Deputaților.

Documentele legislative oficiale au fost consultate în limba de origine, iar traducerea informațiilor relevante selectate nu reprezintă o traducere oficială, fiind furnizată ca un mijloc de înțelegere a unui document original, scris în altă limbă.

Baza de date cuprinzând totalitatea studiilor elaborate de Direcția studii și documentare legislativă poate fi accesată prin intermediul paginii de Intranet a Camerei Deputaților la adresa: <http://www.cdep.ro/infoparl/dip.studii?par1=2021>

Documentare și sinteză: Vlad Drăguș
Expert Parlamentar - Direcția studii și documentare legislativă
Palatul Parlamentului, str. Izvor nr.2-4, sect.5, București
Tel: 021.316.03.65; 021.414.13.50/ 51, Interior 1350/1349, camera 5070
E-mail: vlad.dragus@cdep.ro

CUPRINS

I. CONSIDERAȚII PRELIMINARE.....	4
II. SPORTUL ÎN STATE FEDERALIZATE (REGIONALIZATE) VS. STATE UNITARE	5
III. EXEMPLE DE DESCENTRALIZARE ÎN ANUMITE STATE	6
BELGIA	6
GERMANIA.....	7
ESTONIA	8
SPANIA	9
UNGARIA	11
POLONIA.....	12
IV. WEBOGRAFIE	13

I. Considerații preliminare

În România, conform [Legii 69/2000 a educației fizice și a sportului](#) (actualizată în 2018), activitățile de educație fizică și sport sunt de interes național și sunt sprijinite de stat. La art. 3 este prevăzut: „Autoritățile administrației publice, unitățile și instituțiile de învățământ, instituțiile sportive, precum și organismele neguvernamentale de profil au obligația să sprijine sportul pentru toți și sportul de performanță și să asigure condițiile organizatorice și materiale de practicare a educației fizice și sportului în comunitățile locale.”

În materia desfășurării activităților sportive trebuie determinat, pe de o parte, nivelul activităților (sport de performanță sau sport de agrement), iar pe de altă organizatorul activităților respective (entități de drept public sau de drept privat).

În toate aceste cazuri, pe lângă capacitățile organizatorilor și a antrenorilor, se pune problema de gestionare a unei infrastructuri sportive care constituie cea mai mare parte a bazei materiale necesare desfășurării unui sport. În general, sporturile care nu necesită o infrastructură solidă sunt în cea mai mare parte sporturi de agrement, dar și anumite sporturi de performanță (orientare, alergare montană, etc.). Chiar și în cazul celor din urmă, bazele de pregătire utilizate în subsidiar pregătirii specifice sporturilor respective ar intra tot în sfera „infrastructurii sportive”.

Pornind de la Carta Albă privind sportul din 2007, se constată că modernizarea infrastructurii sportive a fost considerată de către Comisia Europeană ca fiind o bună motivație pentru modernizarea infrastructurii în general, introducând astfel valoarea socio-economică ca fiind un element caracteristic al infrastructurii sportive.¹

Valoarea turistică poate fi evidențiată drept un exemplu bun de valorificare a evenimentelor sportive de înalt nivel, precum și de valorificare extra-sportivă.

În contextul acestui studiu, infrastructura sportivă va fi definită conform unui document de lucru al Biroului pentru documentare al Comisiei Europene, ca fiind: stadioane, arene multifuncționale, facilități de sport și wellness, bazine de înot sau pereți pentru cățărare.²

Legislația românească nu conține o definiție a infrastructurii sportive, în mod specific, însă anumite utilizări contextuale pot conduce către sfera largă a noțiunii.

¹ Punctul 3 al Cartei Albe privind sportul din anul 2007 a Comisiei Comunităților Europene, COM(2007) 391 final consultată la: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52007DC0391&from=HR>

² https://ec.europa.eu/competition/state_aid/modernisation/grid_sports_en.pdf

În România, infrastructura sportivă de interes național este gestionată de Ministerul Tineretului și Sportului și/sau federațiile sportive importante, dar în anumite cazuri și de autoritățile locale. (ex. Arena Națională gestionată de Primăria Municipiului București). În cele mai multe cazuri, la nivel local, direcțiile județene pentru sport și consiliile locale administrează infrastructura sportivă locală.

Descentralizarea în contextul dreptului administrativ românesc presupune ca Guvernul, ministerele și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale să transfere competențe autorităților administrației publice locale de la nivelul comunelor, orașelor, municipiilor sau județelor, după caz, respectând principiul subsidiarității și criteriul ariei geografice a beneficiarilor, potrivit căruia transferul competenței privind furnizarea unui serviciu public se face către acel nivel al administrației publice locale care corespunde cel mai bine ariei geografice a beneficiarilor. Transferul competenței se realizează prin lege și este fundamentat pe analize de impact și ale unor sisteme de indicatori de monitorizare, elaborate de către ministere și celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, în colaborare cu ministerul coordonator al procesului de descentralizare și cu structurile asociative ale autorităților administrației publice locale.³

Conform art. 129 alin. (7) lit. F din [Codul Administrativ](#), în atribuțiile consiliilor locale din România intră și sportul, astfel încât putem identifica un temei puternic pentru preluarea sarcinilor de gestionare a activităților sportive de către nivelul local. De asemenea, art. 173 alin.5 consacră atribuțiile consiliilor județene de a asigura cadrul necesar pentru furnizarea serviciilor publice de interes județean, sportul fiind inclus în aceste servicii la lit. F.

II. Sportul în statele federalizate (regionalizate) vs. sportul în statele unitare

În țările cu structură federală (sau similară) - unde statele/regiunile au o autonomie politică relativ extinsă, domeniul sport (legislație, sprijin economic etc.) se află, în mare măsură, în administrarea autorităților locale. Acest lucru este în mod special regăsit în Belgia, dar și în Germania și Spania. Țările diferă între ele în ceea ce privește gradul de descentralizare, care se reflectă, de asemenea, în politica din domeniul sportului. Federațiile sportive și municipalitățile sau administrațiile sportive locale servesc drept parteneri de mediere între guvern și cluburile sportive. În țările care răspund tipologiei conservatoare/corporatiste a bunăstării, această descentralizare a politicii în domeniul sportului se bazează pe principiul subsidiarității (Belgia, Germania, Țările de Jos). Acest

³ Art. 77 al O.U.G 57/2019 privind Codul Administrativ

principiu abordează în mod direct aspecte organizatorice, și presupune ca problemele să fie tratate la cel mai mic nivel politic și administrativ posibil și cât mai aproape de cetățeni.⁴

În cele mai multe state unitare, guvernul central este responsabil pentru legislația privind sportul, pentru dezvoltarea sporturilor de masă, precum și pentru sporturile profesionale, dar și pentru sprijinul acordat către organizațiile sportive naționale (ex. Norvegia, Danemarca, Anglia, Olanda, Ungaria și Polonia). Dar în mai multe dintre aceste țări, nu există o legătură directă (sprijin economic) cu cluburile sportive, iar punerea în aplicare a legislației este lăsată la latitudinea administrației locale (municipalităților).

Infrastructura sportivă poate juca un rol important și în alte domenii decât cele pur recreative, de divertisment și sport de performanță. Anumite proiecte au dovedit ca aceste infrastructuri pot să influențeze pozitiv și regenerarea urbană sau integrarea socială în cadrul unor comunități (domenii care pot fi abordate astfel prin descentralizare).

III. Exemple de descentralizare în anumite state

Belgia

În Belgia, de la revizuirea constituțională din anii 1970⁵, fiecare dintre cele trei comunități lingvistice are propria politică sportivă. Flandra și Valonia au ambele un ministru responsabil cu sportul, iar toate organizațiile și federațiile sportive sunt împărțite în două ramuri: Federația independentă flamandă și cea valonă. Federațiile sportive belgiene centrale există încă, dar funcționează doar ca reprezentante ale sportului respectiv pe plan extern.

Descentralizarea elaborării politicilor în domeniul sportului, precum și rolul consolidat al departamentelor sportive locale ca autorități de reglementare în domeniul sportului de masă sunt principii de bază ale legislației care reglementează sportul. Sprijinirea și subvenționarea cluburilor sportive private este parte din rolul autorităților locale (și anume al municipalităților).

⁴ https://tf.hu/files/docs/sportmenedzsment-tanszek/SIVSCE_kutat%C3%A1si_jelent%C3%A9s_5.pdf P. 23

⁵ Pentru aspectele privind procesul de federalizare al Belgiei: <https://www.oecd.org/belgium/45198474.pdf> pp. 2-3

Decretul privind politica sportivă locală (Guvernul flamand, 2012) include patru priorități de politică în domeniu:

- (I) sprijinirea dezvoltării calitative a cluburilor sportive prin subvenții;
- (II) stimularea cluburilor sportive cu scopul profesionalizării organizării, cu un accent special pe calitatea sportului pentru tineret;
- (III) susținerea politicilor de promovare a sportului care să vizeze angrenarea în activități sportive pe tot parcursul vieții prin organizarea alternativă a sportului și accesibilitatea acestuia;
- (IV) promovarea cooperării transversale, în scopul susținerii includerii unor grupuri-țintă specifice în activitățile sportive.

Autoritățile locale își dezvoltă propriile obiective sportive, pe o perioadă de cinci ani, ceea ce conduce la diferențe mari între politicile în domeniul sportului ale celor 308 de municipalități flamande.

Autoritățile locale primesc fonduri de la guvernul flamand central pentru a elabora politici privind sportul pentru toți (un sprijin financiar anual de aproximativ 14 de milioane de euro pentru o perioadă de șase ani). Nivelul local al administrației este responsabil pentru alocarea a aproximativ 75 % din finanțarea publică pentru activități sportive în Flandra. Dacă autoritățile locale abordează cele patru priorități de politică, acestea primesc 2,4 euro pe cap de locuitor de la guvernul flamand. Pentru fiecare locuitor, municipalitatea adaugă minimum 30 % din resursele proprii. Cel puțin 60 % din totalul menționat anterior de 3,2 euro pe cap de locuitor trebuie alocat direct cluburilor sportive în conformitate cu un regulament privind subvențiile. Municipalitățile sprijină dezvoltarea cluburilor sportive prin intermediul unei subvenții specifice pentru profesionalizarea organizației lor. Un accent deosebit este pus pe calitatea sportului pentru tineret și pe sprijinirea includerii unor grupuri-țintă specifice în sport.⁶

Germania

Sportul din Germania este reglementat la nivelul landurilor. Spre deosebire de nivelul național, legislativul la nivel de land joacă un rol semnificativ pentru politicile privind sportul, deoarece problemele discutate sunt mult mai apropiate de nivelul entităților sportive locale. Guvernul național are ca obiectiv promovarea sporturilor de nivel înalt și a sporturilor pentru persoanele cu dizabilități, în principal prin sprijin financiar.

⁶ https://tf.hu/files/docs/sportmenedzsment-tanszek/SIVSCE_kutat%C3%A1si_jelent%C3%A9s_5.pdf p. 51

În Saxonia Inferioară⁷ a fost implementat un proiect pe insula Juist, una dintre cele șapte insule locuite din Marea Nordului, parte din regiunea Saxoniei Inferioare și aproape de frontiera cu Țările de Jos. Proiectul a fost dezvoltat de autoritățile locale și a implicat construirea unui debarcader de 334 metri, precum și unele îmbunătățiri ale infrastructurii pietonale și portuare aferente, rezultatul fiind realizarea un nou port sportiv cu o capacitate de 212 de ambarcațiuni sportive.

Proiectul analizat este considerat a fi una dintre cele mai de succes modele în acest sens, declanșând o cerere pentru intervenții similare în regiune și în afara acesteia. Proiectul a fost dezvoltat în perioada octombrie 2004-martie 2008 și pus în aplicare după obținerea autorizațiilor legale de construire a debarcaderului în 2005/2006. Componentele infrastructurii au inclus: construirea debarcaderului cu promenadă pietonală; construirea unui monument de referință la capătul acestuia; construirea de ziduri de protecție între zona civilă și cea sportivă și punctul de îmbarcare; înființarea de canale de drenaj. Bugetul total al proiectului s-a ridicat la aproape 6 milioane euro (2.3 milioane din fonduri europene, iar restul contribuțiilor din partea autorității locale, a regiunii Saxonia Inferioară). Regiunea Saxonia Inferioară este una dintre puținele regiuni germane care au inclus în mod explicit sportul în programele operaționale regionale de investiții sociale.

Elementele pozitive ale proiectului au fost identificate ulterior implementării sale, de către Comisia Europeană. Acestea au inclus: conformitatea cu bunele practici privind dezvoltarea turismului; pregătirea sistematică a proiectului, inclusiv un studiu de fezabilitate detaliat; atenția acordată implicării tuturor părților interesate de la nivelul local (autorități locale și agenți de turism locali); integrarea în oferta turistică mai largă din regiune (de exemplu implicarea clubului de navigație local).⁸

Estonia

Dezvoltarea centrului de turism din Kiviõlieste⁹ este un alt exemplu potrivit al modului în care sportul poate juca un rol major în regenerarea unei foste zone industriale și poate sprijini tranziția de la o economie industrială la o economie a serviciilor și a ospitalității.

Dezvoltarea Centrului de turism din Kiviõli în, oraș aflat în zona industrială nord-estică a Estoniei este un bun exemplu de restructurare și diversificare a economiei în regiunile cu o situație socioeconomică dificilă, prin dezvoltarea infrastructurii sportive. Dezvoltarea centrului de din Kiviõli a dat un impuls considerabil altor evoluții din regiune

⁷ https://ec.europa.eu/assets/eac/sport/library/studies/structural-funds-annex-1_en.pdf pp.43-44

⁸ Idem. p.44

⁹ <http://tuhamagi.ee/>

în domeniul infrastructurii de turism sportiv și de aventură și al dezvoltării de produse. Importanța acestui proiect de dezvoltare reiese și din implicațiile asupra protejării mediului, deoarece centrul a fost dezvoltat pe cel mai înalt deal artificial din statele baltice, creat din reziduurile rezultate din prelucrarea șistului bituminos.

Centrul oferă facilități pentru schiul alpin (cei mai lungi versanți de schi alpini din Estonia), un traseu descendent pentru biciclete, cea mai mare pârtie de snow -board din țările baltice cu trei niveluri, un traseu pietonal, și centre de prim-ajutor.

Centrul a contribuit la dezvoltarea sectorului turistic în general, dar a jucat un rol semnificativ în regenerarea regiunii Ida-Viru, care s-a concentrat anterior pe o gamă restrânsă de activități industriale și care se confruntă în prezent cu unele probleme socioeconomice, inclusiv o rată ridicată a șomajului. Principalele investiții ale programului au fost pentru construirea clădirii centrului pentru vizitatori, achiziționarea unui aparat de zăpadă, a unui vehicul pentru toate tipurile de teren (ATV) etc. precum și pentru iluminarea centrului.

Punerea în aplicare a proiectului va avea un impact major asupra dezvoltării municipalității și a regiunii. Proiectul a impulsat lansarea și dezvoltarea unui cluster de turism Ida-Viru cu peste 40 de parteneri, inclusiv atracții, furnizori de servicii și întreprinderi în domeniul turismului și al serviciilor conexe, în cooperare cu autoritățile locale și regionale, cu Agenția regională de dezvoltare a afacerilor Ida-Viru și cu instituțiile de învățământ.

Sprijinul din partea guvernului a fost acordat în cadrul Programului operațional pentru dezvoltarea mediului pus în aplicare în Estonia de către Enterprise Estonia în perioada de programare 2007-2013.¹⁰ Proiectul a fost finanțat în cadrul priorității nr. 4 din cadrul Programului. Dezvoltarea integrală și echilibrată a regiunilor. Fondurile acordate pentru această axă prioritară au vizat dezvoltarea serviciilor publice locale, acordând o atenție deosebită îmbunătățirii condițiilor de trai în regiunile urbane. Domeniul de aplicare al investițiilor a fost foarte larg: renovarea școlilor și construirea de terenuri sportive și construirea de depouri pentru autobuze.¹¹

Spania

Am identificat un exemplu de descentralizare în localitatea Palencia din Spania¹². Printr-o cofinanțare a autorităților locale din Palencia cu cele regionale din Castilla y Leon, s-a inițiat proiectul URBAN, ca parte dintr-o strategie de dezvoltare regională pentru

¹⁰ <https://www.eas.ee/eas/?lang=en>

¹¹ https://ec.europa.eu/assets/eac/sport/library/studies/structural-funds-annex-1_en.pdf pp.38-40

¹² https://ec.europa.eu/assets/eac/sport/library/studies/structural-funds-annex-1_en.pdf pp. 33-36

combaterea problemelor de izolare socială, deprivare materială și chiar excludere socială a unor comunități defavorizate.

Proiectul are trei linii strategice diferite:

- dezvoltarea endogenă a zonei;
- integrarea în zona urbană;
- integrarea grupurilor sociale în procesul de regenerare.

Proiectul a sprijinit dezvoltarea locală a unei zone urbane în orașul Palencia, răspunzând unei nevoi de a avea infrastructură sportivă modernă. Aceasta a contribuit în principal la dezvoltarea socială, prin încurajarea incluziunii și integrării sociale. A fost promovată și egalitatea de șanse între bărbați și femei, funcționând transversal în toate măsurile și planurile proiectului, în conformitate cu principiile stabilite în Tratatul privind funcționarea UE, reglementările privind egalitatea de șanse prevăzute în Regulamentul general privind fondurile structurale și în Fondul social european.¹³ De asemenea, proiectul a contribuit la dezvoltarea durabilă, precum și la eficiența energetică a zonei, prin utilizarea redusă a combustibililor fosili (prin intermediul panourilor solare). Principalul rezultat al proiectului este crearea unei noi infrastructuri sportive cu o capacitate pentru 600 de persoane, organizată pe două etaje (un total de 2 800 m²).

Pavilionul sportiv rezultat este echipat cu noi tehnologii pentru economisirea energiei și a apei (de exemplu, panouri solare și un sistem automat pentru trecerea la iluminare în funcție de utilizarea reală a diferitelor zone și de nivelul iluminatului natural) și este gestionat în prezent de Consiliul municipal al orașului.¹⁴

În acest caz nu se poate pune problema de o descentralizare *per se*, ci de preluarea inițiativei pentru crearea de infrastructură sportivă de către nivelul local în colaborare cu nivelul regional. O observație care poate fi făcută este aceea că, acest tip de investiții de infrastructură era integrat în atribuțiile administrației centrale. Atâta vreme cât administrația centrală a ales să nu mai acționeze, iar acest spațiu de vid în acțiune administrativă a fost acoperit prin proiecte finanțate la nivelul inferior (regional și local), poate fi vorba despre o descentralizare pasivă sau implicită.

În Spania, funcțiile și competențele pentru promovarea și dezvoltarea sportului revin în primul rând comunităților autonome. Guvernul central nu are nicio responsabilitate legală cu privire la cluburi. Acest lucru nu înseamnă că acesta nu are organe și atribuții

¹³ A se vedea art. 153-157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene; Principiul nr. 2 al Pilonului Social European și

privind activitățile sportive. [Legea sportului 10/1990](#) prevede faptul că acțiunile guvernului în materie de sport corespund direct Consiliului Superior pentru Sport.¹⁵

Pe lângă descentralizare, o a doua caracteristică a modelului sportiv spaniol este colaborarea dintre stat și cluburile sportive: Statul pune la dispoziția cluburilor resurse în schimbul promovării către public a practicării sportului de către cluburi. În plus, statul nu este doar un promotor auxiliar al activităților cluburilor, ci este implicat și în furnizarea unei game largi de oportunități pentru practicarea sportului. O consecință a acestui fapt este faptul că aceste cluburi sportive din unele regiuni joacă un rol mai mic în ceea ce privește activitățile sportive, care sunt lăsate în mare măsură autorităților locale și ale altor organisme cărora le este delegată promovarea și dezvoltarea activităților sportive.¹⁶

Ungaria

Datorită procesului de descentralizare, sportul a devenit responsabilitatea autorităților locale. Prin urmare, funcționarea cluburilor sportive a devenit în mare măsură dependentă de sprijinul acordat de administrațiile locale. Organizarea sportului la nivel local a început prin decizii cu privire la alegerea sporturilor care urmează să fie sprijinite, împreună cu formele și sumele resurselor financiare furnizate. [Legea 189 din 2011](#)¹⁷ privind autoritățile locale a consacrat această sarcină, deoarece a desemnat sportul de performanță și de agrement drept unul dintre domeniile care urmează să fie susținute de către nivelul local al administrației.

Amendamentele aduse Legii 189 împreună cu modificările [Legii din 2004 privind sportul](#) au reglementat în detaliu rolul autorităților locale în ceea ce privește sportul și au statuat că resursele financiare centrale vor fi alocate pentru finanțarea activităților legate de sport sub formă de granturi. De asemenea, a asigurat armonizarea cu alte norme bugetare privind sportul și a condus la un mediu juridic mai bine și larg reglementat.

Sportul a devenit dependent de capacitatea financiară a autorităților locale de sprijin. În regiunile mai dezvoltate, sportul a câștigat o poziție mai importantă, în timp ce în acele regiuni cu o putere economică mai redusă au avut mai puține resurse pentru a investi în sprijinul sportului.¹⁸

¹⁵ <https://www.global-regulation.com/translation/spain/1471001/act-10-1990-of-15-october%252c-sport.html> Titlul II

¹⁶ https://tf.hu/files/docs/sportmenedzsment-tanszek/SIVSCE_kutat%C3%A1si_jelent%C3%A9s_5.pdf p. 85

¹⁸ https://tf.hu/files/docs/sportmenedzsment-tanszek/SIVSCE_kutat%C3%A1si_jelent%C3%A9s_5.pdf p.68

Polonia

La nivel național, Ministerul Sportului și Turismului este responsabil de dezvoltarea sportului de performanță și recreativ, precum și de supravegherea tuturor federațiilor sportive din Polonia. Guvernul Poloniei nu a avut o politică axată direct pe cluburile sportive până în 2016. În prezent, Ministerul Sportului și Turismului a elaborat „Strategia pentru dezvoltarea sportului până în 2020”, care se axează pe popularizarea și dezvoltarea sportului. Acest mandat redefinesc rolul cluburilor sportive din Polonia, de la identificarea predominantă cu sportul profesionist la oferirea de oportunități pentru activitatea fizică tuturor membrilor săi, în special copiilor, tinerilor, familiilor, persoanelor în vârstă sau persoanelor cu handicap. Această strategie identifică centrele locale de activitate (cel mai adesea cluburile sportive) drept locuri create pentru dezvoltarea sportului în comunitățile locale. În ceea ce privește cluburile sportive, cele mai relevante două obiective ale Strategiei naționale sunt: să ofere oportunități de activitate fizică în fiecare etapă a vieții și să utilizeze sportul pentru a construi capital social. Fiecare municipalitate este obligată să satisfacă nevoile cetățenilor săi, inclusiv nevoile legate de educație fizică și sport.¹⁹ Administrația locală este obligată prin lege să asigure posibilități pentru practicarea sportului profesionist și a celui de agrement, în cooperare cu organizații neguvernamentale. Cluburile sportive locale pentru tineri sunt finanțate în principal de la bugetul local. În multe cazuri, cluburile sportive locale au acces gratuit sau subvenționat la infrastructura sportivă, majoritatea cluburilor sportive sunt formate în instituții de învățământ și centre sportive locale, ceea ce garantează accesul la resursele acestor instituții.

¹⁹ Art. 7 - <https://isap.sejm.gov.pl/isap.nsf/download.xsp/WDU19900160095/U/D19900095Lj.pdf>

IV. Webografie

1. https://tf.hu/files/docs/sportmenedzsment-tanszek/SIVSCE_kutat%C3%A1si_jelent%C3%A9s_5.pdf
2. <https://net.jogtar.hu/jogszabaly?docid=a0400001.tv>
3. https://tf.hu/files/docs/sportmenedzsment-tanszek/SIVSCE_kutat%C3%A1si_jelent%C3%A9s_5.pdf
4. https://ec.europa.eu/assets/eac/sport/library/studies/structural-funds-annex-1_en.pdf
5. <https://www.global-regulation.com/translation/spain/1471001/act-10-1990-of-15-october%252c-sport.html>
6. https://ec.europa.eu/assets/eac/sport/library/studies/structural-funds-annex-1_en.pdf
7. <https://www.eas.ee/eas/?lang=en>
8. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/HTML/?uri=CELEX:52007DC0391&from=HR>